

Rijksdienst voor
Kinderbijslag
voor Werknemers

Statistiek van de werknemers van vreemde nationaliteit die in België verblijven met hun gezin

Telling 2004

BIJZONDERE STATISTIEK VAN DE WERKNEMERS VAN
VREEMDE NATIONALITEIT DIE IN BELGIË VERBLIJVEN
MET HUN GEZIN

Telling 2004

Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers
Trierstraat 70 - 1000 BRUSSEL

Verantwoordelijke uitgever: Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers

Voor alle inlichtingen zich wenden tot:

Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers (RKW)
Departement Ondersteuning – Research en Financiën
Trierstraat 70 - 1000 BRUSSEL

Website www.rkw.be of www.kindergeld.be

Bijkomende exemplaren kunnen op aanvraag verkregen worden.
De gegevens mogen enkel worden overgenomen met vermelding van de bron.

Bijzondere statistiek van de werknemers van vreemde nationaliteit die in België verblijven met hun gezin

Telling 2004

Inhoudstafel

Inleiding	3
A. Inwoners van buitenlandse herkomst in België	3
B. Werknemers van vreemde nationaliteit in de kinderbijslagregeling voor werknemers in België	4
1. Globale bestanden	5
1. De vijf meest voorkomende nationaliteiten bij de rechthebbenden in de regeling	7
2. Evolutie van de vijf best vertegenwoordigde nationaliteiten bij de rechthebbenden in de regeling sedert 1977	8
II. De vreemde rechthebbenden volgens de schaal	11
1. Vreemde rechthebbenden die een recht op kinderbijslag openen op basis van arbeidsprestaties (art. 40)	11
2. Vreemde rechthebbenden die een recht op verhoogde kinderbijslag openen	12
2.1. Vreemde rechthebbenden die langer dan zes maand werkloos zijn en gepensioneerden (art. 42bis)	12
2.2. Invalide vreemde rechthebbenden of wezen (art. 50ter en 50bis)	13
III. De rechtgevende kinderen	16
1. Globale effectieven	16
2. Rechtgevende kinderen volgens de schaal	18
2.1. Rechtgegenden van art. 40 (arbeidsprestaties)	18
2.2. Rechtgegenden van art. 42bis (langer dan zes maand werklozen en gepensioneerden)	20
2.3. De kinderen van invaliden (art. 50ter) en de wezen (art. 50bis)	21
IV. Conclusies	24
V. Tabellen	26

Inleiding

Deze statistiek telt het aantal rechthebbenden van vreemde nationaliteit die met hun gezin in België verblijven op 31 december 2003, evenals de rechtgevende kinderen waarvoor het recht is geopend door genoemde rechthebbenden. De statistiek is tweejaarlijks¹.

Het is belangrijk te benadrukken dat de **rechthebbende** van vreemde nationaliteit de statistische eenheid is in deze telling. De **rechtgevende kinderen** waarvan hierna sprake is, zijn dus **niet noodzakelijk allen kinderen met een vreemde nationaliteit**. Het is immers niet uitzonderlijk dat Belgische kinderen deel uitmaken van het gezin van een vreemde werknemer, bijvoorbeeld omdat hij een gezin vormt met een Belgische moeder (vestiging van een recht voor kinderen waarvan hij de vader niet is) of omdat zijn wettige kinderen voldoen aan de voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verkrijgen (vreemd kind van de derde generatie in België of van een Belgische moeder, ...). Het kind staat dus geregistreerd onder de nationaliteit van de rechthebbende in deze statistiek.

Herinneren we ook aan het feit dat **de toekenning van kinderbijslag aan kinderen die opgevoed worden in België maar een vreemde werknemer als rechthebbende hebben, volledig overeenstemt met de algemene regels betreffende de toekenning van kinderbijslag aan gezinnen van werknemers in België** (met name voor wat de bedragen van de kinderbijslag betreft). De statistische indicaties in dit rapport beïnvloeden geenszins de algemene gegevens van het stelsel en dienen enkel om de evolutie van de effectieven van deze groep te analyseren

A. Inwoners van buitenlandse herkomst in België

In 2003 telde België 10.355.844 inwoners waarvan 850.077 van vreemde oorsprong. Ze vertegenwoordigen 8,21% van de bevolking². Van 2001 tot 2003 daalde de vreemde bevolking in België van 861.685 naar 850.077, een daling met 1,35%. Deze daling kan verklaard worden door het feit dat een groot aantal vreemdelingen die op het nationaal grondgebied verblijven in de loop van deze periode de Belgische nationaliteit verwierven en dat de toekenningscriteria voor een verblijfsvergunning werden versoepeld. Aan te stippen valt echter dat L. Okkerse en A. Termote in hun studie stellen dat het aandeel actieve buitenlanders in België 8% van de actieve bevolking³

¹ De statistiek is voor het eerst opgemaakt in 1977

² Bron: NIS, toestand op 1 januari 2003. Ter vergelijking: in Duitsland is het percentage buitenlanders 8,9 %, in Nederland 4,1 % en in Frankrijk 5,6 % (Bron: Eurostat).

³ De actieve bevolking is het totaal van de werkende actieven (als werknemer of niet) en van de werkzoekende actieven (weklozen).

bedraagt en dat, als men daar de tot Belg genaturaliseerde vreemde werknemers bijtelt, men een aandeel van 13%⁴ krijgt.

In 2003 behoorde 73,92 % van de bevolking van vreemde afkomst, ofwel 628.345 personen, tot de categorie van 18-64 jaar⁵. Van hen waren er 60.887 werklozen en 276.047 actieve werknemers⁶. Men moet eveneens rekening houden met de zelfstandigen die in 2003 58.424 eenheden vertegenwoordigden (bronnen RSVZ)⁷. Zij maken op zich 46,51% uit van de totale vreemde bevolking en 62,92% van de personen tussen 18 en 64 jaar⁸. Tenslotte stippen we aan dat in 2003 75.110 personen van vreemde oorsprong een rust- of overlevingspensioen genoten in België (5,21% van de gepensioneerde werknemers)⁹.

B. Werknemers van vreemde nationaliteit in de kinderbijslagregeling voor werknemers in België

In deze studie worden de globale bestanden voorgesteld maar gaat de aandacht vooral naar de vijf nationaliteiten die het sterkst vertegenwoordigd zijn bij de rechthebbenden in de kinderbijslagregeling, namelijk Italië, Frankrijk, Marokko, Turkije en Spanje. Er zijn twee redenen voor onze keuze:

- Deze landen vertegenwoordigen op zich in 2003 73,28% van de vreemde rechthebbenden;
- Sedert 1977, de datum van de eerste telling, bleven ze de sterkst vertegenwoordigden in de regeling van de kinderbijslag voor werknemers.

De bestanden van de rechtgevende kinderen worden onderzocht naar leeftijd en rang, volgens de kinderbijslagschaal die ze ontvangen. We kennen namelijk niet de nationaliteit van de kinderen en weten ook niet hoe ze verdeeld zijn over de verschillende nationaliteiten van de rechthebbenden wat hun leeftijd en rang betreft.

⁴ OKKERSE L. & TERMOTE A., *Statistische Studie nr. 111. Hoe vreemd is vreemd op de arbeidsmarkt ? Over de allochtone arbeidskrachten in België*, NIS, 2004

⁵ Bron: NIS, *Bevolking en huishoudens. Buitenlandse bevolking op 1.1.2003*. Voor België is het percentage 62,08 %.

⁶ De meest recente gegevens betreffende de werknemers van vreemde oorsprong komen voor in de studie *De immigratie in België. Effectieven, bewegingen en arbeidsmarkt*, gemaakt door de FOD Arbeid, Tewerkstelling en Sociaal Overleg, *Verslag 2001*. De cijfers die er in voorkomen hebben betrekking op het jaar 1999 en stammen van een raming gemaakt door de FOD. Wij besloten ervan uit te gaan dat het aandeel van de werknemers van vreemde oorsprong constant bleef van 1999 tot 2003, of ongeveer 8,9% van de actieve bevolking in België.

⁷ De zelfstandigen vallen onder de regeling van de kinderbijslag voor zelfstandigen en worden in deze studie dus niet behandeld.

⁸ Voor België zijn die cijfers 47,25 % en 70,01 % (Bron: RSZ, *Loontrekkende tewerkstelling 2003* en NIS, *Demografische statistieken* (Berekening RKW)

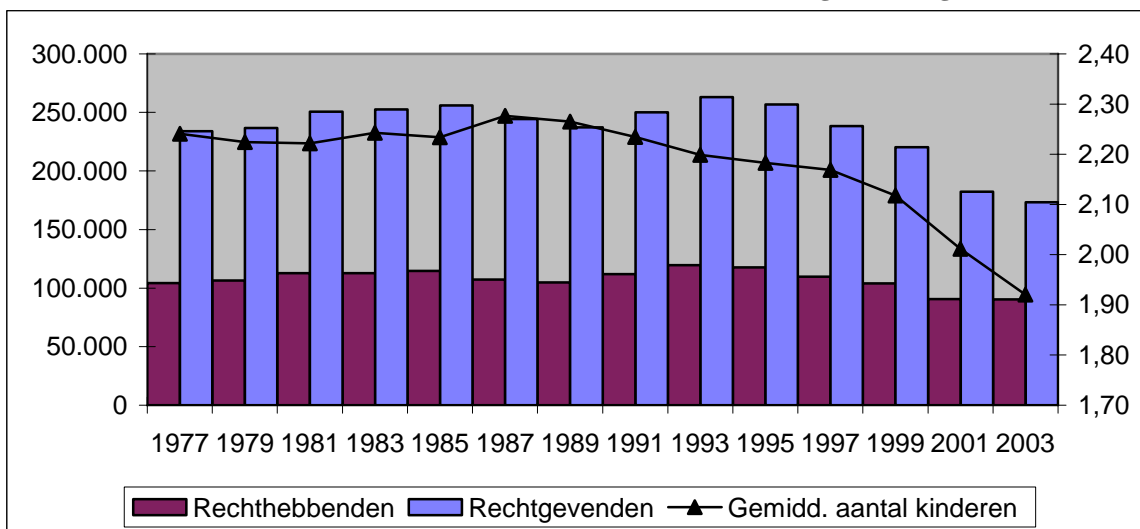
⁹ Bron: RVP, *Jaarverslag 2003*, toestand op 1 januari. Deze cijfers omvatten niet de pensioenen van de zelfstandigen.

1. Globale bestanden

Tabel I¹⁰ geeft de evolutie weer van het aantal vreemde rechthebbenden en rechtgevende kinderen sedert 1977. In 2003 openden 90.304 rechthebbenden een recht voor 173.393 kinderen, of 1,92 kinderen per rechthebbende.

Wij merken direct op dat het aantal rechthebbenden sedert 1995 een gestage daling kent en op zijn laagste punt is sedert 1977. In verhouding tot 2001 is de vastgestelde daling minder sterk dan de vorige jaren (-0,37%). Grafiek 1 geeft goed deze evolutie weer.

Grafiek 1: Evolutie van de effectieven 1977-2003 (rechthebbenden, rechtgegenden, gemiddeld aantal kinderen)

Van 1985 tot 1987 zagen we een vrij aanzienlijke terugloop bij de rechthebbenden (- 6,39 %) en de rechtgevende kinderen (- 4,61 %). Zoals bekend is die daling toegeschreven aan het hoge aantal naturalisaties en aan het nieuwe Wetboek van de Belgische Nationaliteit¹¹ die de mogelijkheid om door huwelijk de Belgische nationaliteit te verwerven had uitgebreid tot de categorie van buitenlandse echtgenoten¹² en die de Belgische nationaliteit heeft toegekend aan in België uit een Belgische ouder (vader of moeder) geboren kinderen.¹³

¹⁰ De in deze studie geciteerde tabellen bevinden zich achteraan het document, blz. 25-34. De tabellen met de effectieven van de vreemde rechthebbenden voor het dienstjaar 2003 kunnen op eenvoudig verzoek verkregen worden bij de dienst Research.

¹¹ Wet van 28 juni 1984 (B.S. 12.07-1984).

¹² Dat gold voordien alleen voor de **echtgenote**.

¹³ Het aantal buitenlanders daalde daardoor met 51.148 eenheden in 1985.

De sterke daling van de effectieven die in 2001 is vastgesteld, te wijten aan de sterke toename van de naturalisaties, zette zich voort in 2002 en 2003 maar in mindere mate. De vermindering van de effectieven kan ook verklaard worden door een lagere immigratie in de loop van hetzelfde jaar van werknemers die met hun gezin gekomen zijn¹⁴.

Het gemiddeld aantal kinderen per rechthebbende (KPR) was 1,92 in 2003 tegen 2,01 in 2001. Tien jaar geleden bedroeg dit aantal 2,20, en twintig jaar geleden 2,24. Jaar na jaar benadert het KPR dus meer het gemiddelde van de regeling dat 1,79 bedraagt.

Tenslotte stippen we aan dat het gemiddeld aantal kinderen per rechthebbende doorgaans een daling kent, en voor de staten die geen lid zijn van de EU, tussen 2001-2003, daalde van 2,38 naar 2,20 KPR en voor de apatriden van 2,14 naar 1,82 KPR¹⁵. Voor de lidstaten van de EU blijft dit aantal constant met 1,78 KPR¹⁶.

Tabel II (blz. 25) maakt een “cartografie” op van de verschillende nationaliteiten bij de vreemde rechthebbenden.

Uit tabel II blijkt duidelijk dat de rechthebbenden die onderdanen zijn van de Europese Unie (EU) de meerderheid van de vreemde rechthebbenden vormen (65,44%). In verhouding tot 2001 kennen ze een stijging met 7,10%. Tegelijk daalde het aantal rechthebbenden die geen onderdanen van de Europese Unie (niet-EU) zijn met 12,05%.

Wat betreft het aantal rechtgeevenden, neemt het aantal EU-onderdanen toe met 6,99%, terwijl dat van de niet-EU-onderdanen daalt met 18,45%. In absolute cijfers betekent dit voor de rechtgeevenden van de EU een stijging met 6.853 eenheden en een daling met 15.242 eenheden voor hen die niet uit de EU komen.

In 2003 vertegenwoordigden vijf nationaliteiten¹⁷ 73,28% van alle vreemde rechthebbenden van de kinderbijslagregeling van de werknemers. Verderop onderzoeken we hun profiel.

¹⁴ Bron: NIS, Demografische Statistieken. Het is redelijk aan te nemen dat deze immigratie eerder alleenstaanden of koppels zonder kinderen betreft. Zie in dit verband ook NIS, Bevolking en huishoudens. Buitenlandse bevolking op 1.1.2003, p. 276.

¹⁵ Zie verder tabel II, blz. 25.

¹⁶ Indien we dit uitbreiden tot vier decimalen, stellen we een lichte daling vast met 1,7781 in 2001 tegen 1,7761 in 2003.

¹⁷ Het gaat om Italië, Frankrijk, Spanje, Marokko en Turkije.

1. De vijf meest voorkomende nationaliteiten bij de rechthebbenden in de regeling

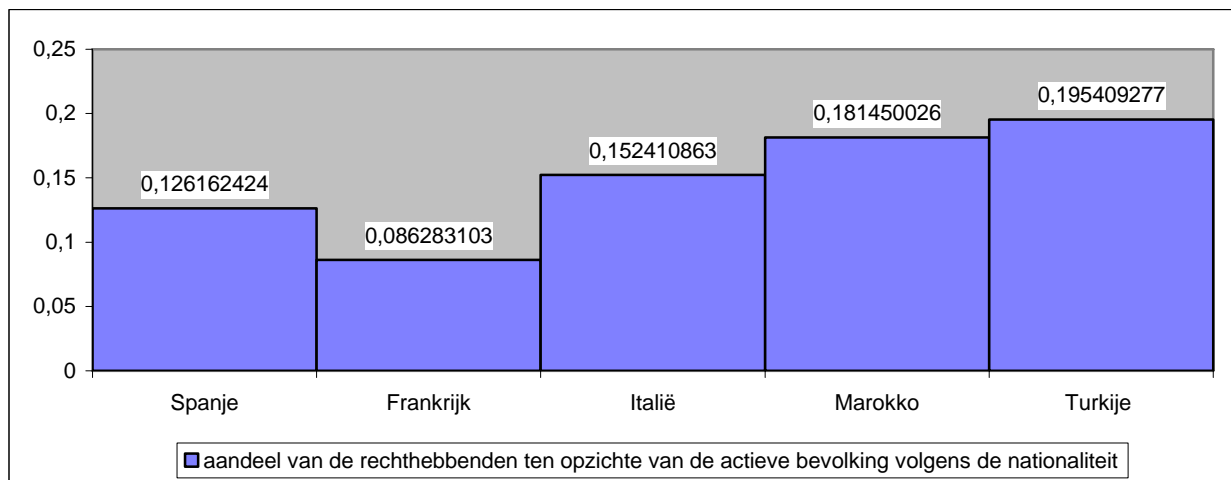
Tabel III (blz. 26) geeft een lijst weer van de vijf meest voorkomende nationaliteiten bij de actieve bevolking.

We merken direct op dat met uitzondering van Marokko en Turkije, al deze landen lid zijn van de Europese Unie (EU).

In de inleiding stipten we aan dat de vreemde bevolking 850.077 personen telde in 2003, of 8,21% van de bevolking.

Als we voor de vijf meest voorkomende nationaliteiten bij de buitenlandse rechthebbenden het aantal rechthebbenden vergelijken met de actieve bevolking voor elk daarvan, krijgen we onderstaande grafiek.

Grafiek 2: Aandeel rechthebbenden van de Vijf meest vertegenwoordigde nationaliteiten in verhouding tot de respectievelijke actieve populaties van die vijf nationaliteiten

Uit grafiek 2 blijkt dat het aandeel rechthebbenden van de actieve bevolking volgens de nationaliteit hoger is bij Turken en Marokkanen dan voor Frankrijk, Spanje en Italië. Dat is voor een deel te verklaren doordat die twee landen meer actieven hebben met kinderen ten laste dan de andere drie.

Globaal zijn die aandelen echter kleiner dan voor België (24,90 %), wat betekent dat een groot deel van de actieve populatie van die vijf landen geen kinderen ten laste heeft¹⁸.

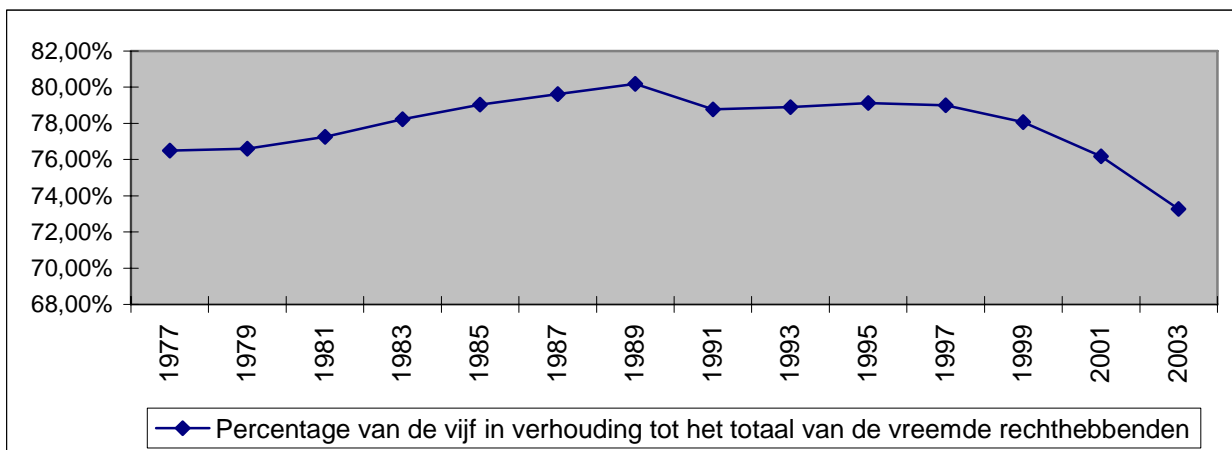
¹⁸ Dat wordt bevestigd door de leeftijds piramide van de buitenlandse bevolking in België. Die toont namelijk een oververtegenwoordiging van de categorie 20-30 jaar (Bron: NIS, Buitenlandse bevolking op 1.1.2003)

2. Evolutie van de vijf best vertegenwoordigde nationaliteiten bij de rechthebbenden in de regeling sedert 1977

Sedert 1977, de datum van de eerste telling van de vreemde rechthebbenden in de regeling, vormen Spanje, Frankrijk, Italië, Marokko en Turkije de vijf nationaliteiten die het best vertegenwoordigd zijn. Het leek ons dus nuttig om hun evolutie in de loop van de laatste 26 jaar wat grondiger te bestuderen. Om de lectuur te vergemakkelijken worden deze landen, telkens als ze samen vermeld worden, aangeduid als de Vijf.

Tabel V (blz. 27) geeft de evolutie weer van de effectieven van de rechthebbenden van deze landen sedert 1977.

Grafiek 3: Evolutie van het aandeel van de Vijf in verhouding tot het totaal van de vreemde rechthebbenden in de regeling (1977-2003)

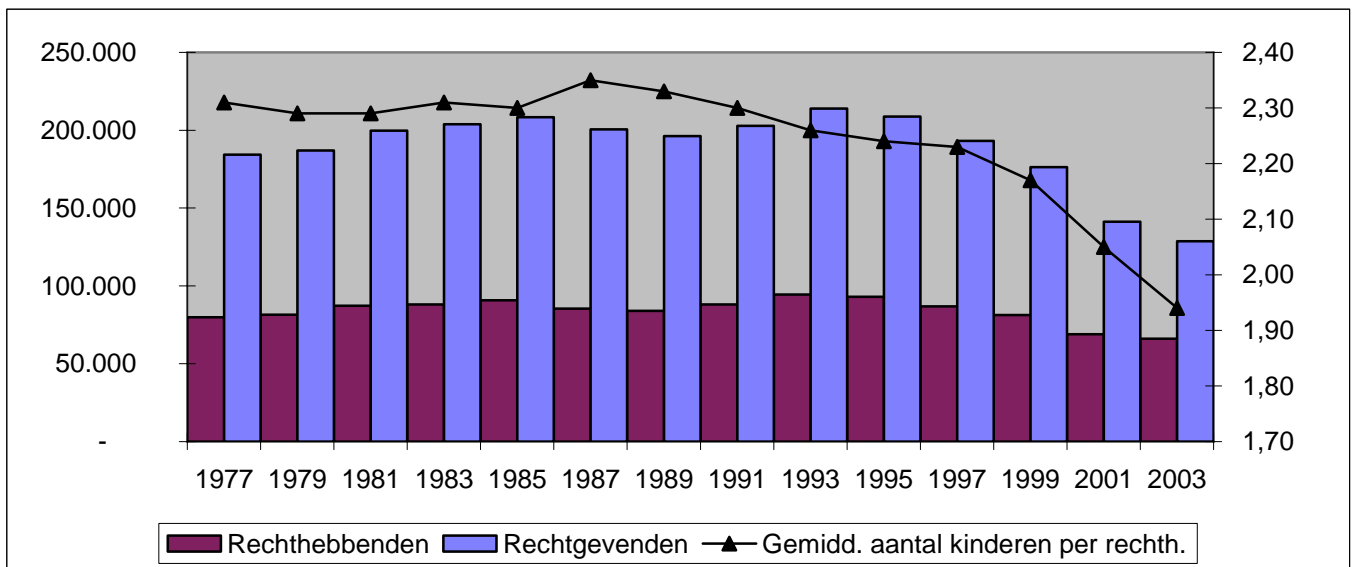

Grafiek 3 toont dat de Vijf van 1977 tot 1989 een sterke groei kenden bij de vreemde rechthebbenden, om in 1989 80,18% te halen. Na een eerste daling in 1991 stabiliseerde hun aandeel zich rond 79% tot in 1999. Vanaf die datum ging het sterk naar beneden tot “slechts” 73,28% in 2003, tegen 78,90% in 1993, 78,22% in 1983 en 76,50% in 1977¹⁹. Wel zagen bepaalde EU-landen hun aandeel opmerkelijk toenemen in dezelfde periode²⁰.

¹⁹ Deze cijfers zijn opgenomen in tabel V. De landen van de Vijf vertegenwoordigen zeer aanzienlijke bestanden. Hun ontwikkelingen hebben dus een sterkere weerslag dan die van de overige landen. Italië en Spanje zien hun aandeel teruglopen met 36,69 % en 48,09 % tussen 1977 en 2003, terwijl Frankrijk, Marokko en Turkije over dezelfde periode een stijging kenden van respectievelijk 61,41 %, 16,93 % en 1,35 %. Daar komt bij dat de naturalisaties in de periode 1999-2003 vooral EU-burgers betroffen.

²⁰ Dat is met name het geval voor Nederland, dat van 4,66 % in 1977 geëvolueerd is naar 5,57 % in 2003 en voor Portugal, met 1,39 % in 1977 en 3,43 % in 2003.

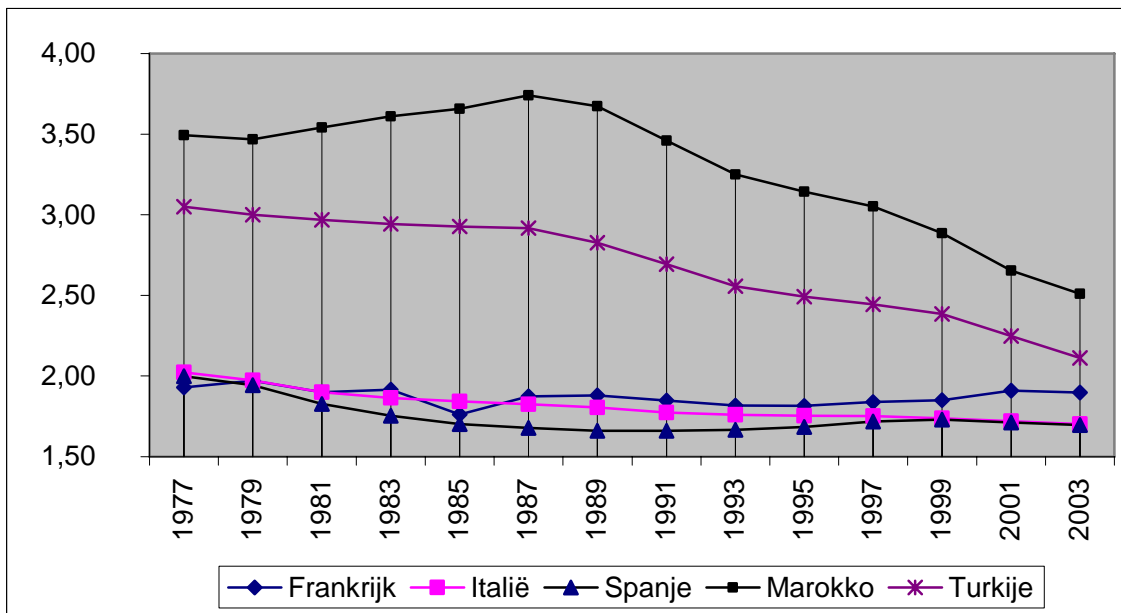
Grafiek 4: Evolutie van de effectieven van de Vijf 1977-2003 (rechthebbenden, rechtgevendens, gemiddeld aantal kinderen)

Grafiek 4 kruist de gegevens van de tabellen V en VI (blz. 27-29). Indien we dit vergelijken met grafiek 1, die dezelfde gegevens bevatte maar voor het geheel van de vreemde rechthebbenden, dan stellen we vast dat de effectieven dezelfde bewegingen volgen in de twee grafieken. Dat is te verklaren doordat de Vijf de grootste bestanden van buitenlandse rechthebbenden hebben, wat een weerslag heeft op de globale bestanden.

Op te merken valt echter dat het gemiddeld aantal kinderen per rechthebbende bij de Vijf hoger ligt dan bij het geheel van de vreemde rechthebbenden. Dit is het gevolg van het feit dat de Turkse en Marokkaanse rechthebbenden een recht op kinderbijslag openen voor een groter aantal kinderen voor de periode 1977-2003 (3,28 voor de Marokkaanse en 2,67 voor de Turkse rechthebbenden).

Het gemiddelde aantal kinderen per rechthebbende (KPR) is voor elk van de landen van de Vijf verschillend geëvolueerd.

Grafiek 5: Evolutie van het gemiddeld aantal kinderen per rechthebbende voor alle landen van de Vijf

Uit grafiek 5 blijkt dat Marokko wel het hoogste KPR heeft, gevolgd door Turkije, maar dat het cijfer voor Marokko, dat tot 1987 in stijgende lijn ging, vanaf dan is blijven teruglopen en in aanzienlijke mate. Dat KPR was 3,74 in 1987, 3,25 in 1993 en 2,50 in 2003. Het KPR van Turkije daalt gestaag sinds 1977, namelijk van 3,05 naar 2,94 in 1983, 2,56 in 1993 en 2,11 in 2003.

Van de Vijf kende enkel Frankrijk een meer “specifieke” evolutie. Het KPR van Frankrijk kende namelijk een dieptepunt in 1985 (1,76), en vanaf 1987 een zwakkere neerwaartse evolutie tot in 1995, toen die evolutie weer omhoog ging. In 2003 bedroeg het KPR 1,90, iets lager dan in 2001 (1,91).

Als de tendens die uit grafiek 5 blijkt, zich doorzet, zullen we over enkele jaren kunnen zien dat de KPR's van de vijf landen naar elkaar toegroeien en ook dichtter gaan aanleunen bij het KPR van de regeling.

II. De vreemde rechthebbenden volgens de schaal

Uit tabel VII (blz. 29) blijkt dat de vreemde rechthebbenden in 2003 een recht op basiskinderbijslag openen (art. 40) voor 73,16% van hen. In de regeling was die proportie 82,19%. Het aantal rechthebbenden dat een recht op verhoogde kinderbijslag opende op basis van art. 42bis (langer dan zes maand werklozen en gepensioneerden) bedroeg 17,33% voor de vreemde rechthebbenden. In de regeling was dit aandeel 11,23%. De invalide rechthebbenden (art. 50ter) en de wezen (art. 50bis) vertegenwoordigen 5,84% en 3,67% van de vreemde rechthebbenden, tegen 3,27% en 3,31% in de regeling.

In het algemeen stellen we dus vast dat de vreemde rechthebbenden proportioneel meer vertegenwoordigd zijn in de verhoogde schalen (art. 42bis, 50ter en 50bis).

1. Vreemde rechthebbenden die een recht op kinderbijslag openen op basis van arbeidsprestaties (art. 40).

Zoals tabel VIII (blz. 30) aantoont daalde het aantal vreemde rechthebbenden die een recht op kinderbijslag openen op basis van arbeidsprestaties (art. 40) van 1983 tot 2003 van 74.024 naar 55.665 eenheden, een daling met 24,80%.

De vreemde rechthebbenden die een recht op kinderbijslag openen op basis van arbeidsprestaties vormen 61,64% van alle vreemde rechthebbenden in 2003²¹. Wij stellen vast dat dit aandeel stijgt sedert 2001 (60,16%), terwijl het bleef dalen sedert 1989.

Van 1983 tot 2003 daalde het aandeel van de onderdanen van de Vijf, die rechthebbende zijn op basis van arbeidsprestaties (art. 40), met 32,19% in dezelfde categorie. Wij stellen vast dat ze van 1983 tot 1991 ongeveer de helft vormden van de vreemde rechthebbenden die een recht op kinderbijslag openen op basis van arbeidsprestaties. Sedert 1991 vertegenwoordigen ze maar twee vijfden meer van deze vreemde rechthebbenden (42,28% in 2003 tegen 50% in 1983 en 45,09% in 1993)²².

Die ontwikkelingen zijn verbonden aan de meer specifieke van elk van de Vijf. Frankrijk heeft zijn bestanden van 1983 tot 1997 steeds maar zien dalen, van 6.782 naar 6.074 en vanaf 1999 is de tendens weer stijgend (6.265) tot een groei van de bestanden met de helft in vergelijking met 1983 (10.225 in 2003). Italië en Spanje kennen een zo goed als gestage terugloop van hun bestanden sinds 1983 (ze verliezen respectievelijk 34,13 % en 28,86 %). Marokko en Turkije kennen een

²¹ In de regeling van de kinderbijslag voor werknemers is dit aandeel 72,74%.

²² Voor een aantal landen stijgt dus het aandeel, zoals Nederland of Portugal.

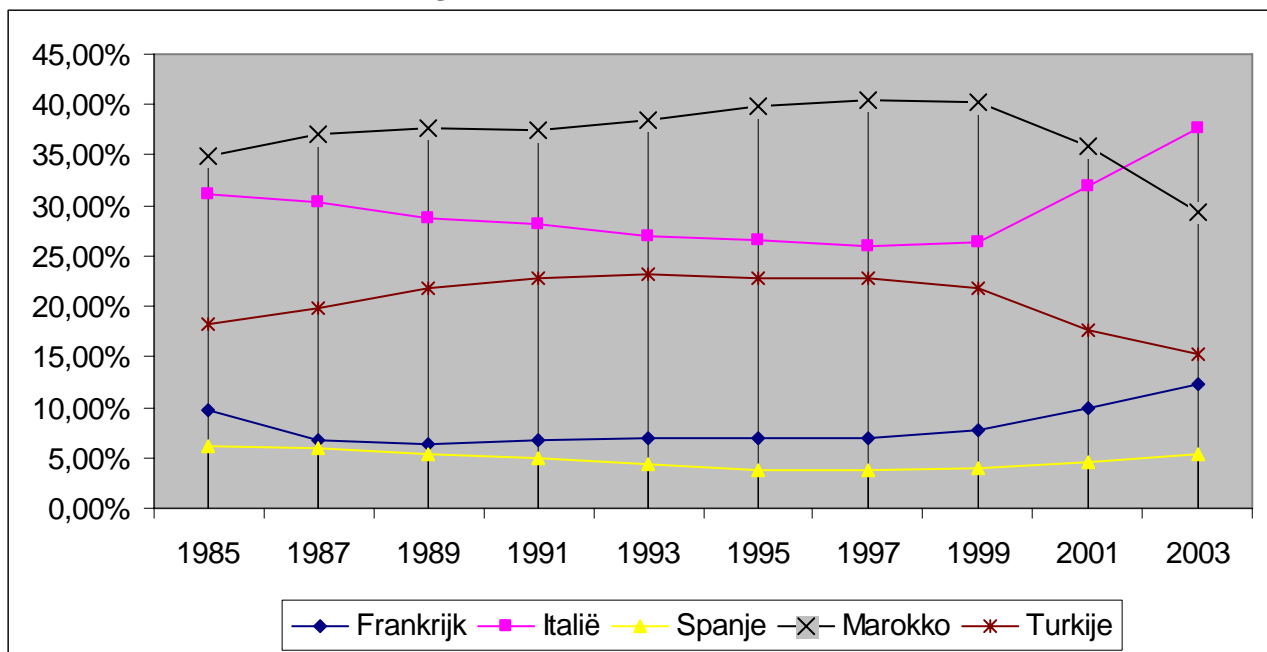
aanzienlijke daling van hun bestanden sinds 1983 (respectievelijk - 46,24 % en -52,78 %). Het is het gecombineerde effect van die verschillende ontwikkelingen dat verklaart dat de Vijf hun aandeel zo sterk hebben zien teruglopen in 20 jaar tijd.

2. Vreemde rechthebbenden die een recht op verhoogde kinderbijslag openen

2.1. Vreemde rechthebbenden die langer dan zes maand werkloos zijn en gepensioneerd (art. 42bis)

In 2003 openden 15.653 vreemde rechthebbenden een recht op verhoogde kinderbijslag op basis van artikel 42bis. In vergelijking met 2001 is dit een daling met 5,30%. De langer dan zes maand werklozen vertegenwoordigen 16,05% van het totaal van de vreemde rechthebbenden²³, een hoger aandeel dan dat van de regeling (10,79%). Dit kan onder andere verklaard worden door een grotere moeilijkheid om een duurzame plaats te vinden op de arbeidsmarkt²⁴.

Grafiek 6: Evolutie van het percentage van rechthebbenden uit de Vijf die een recht op kinderbijslag openen op basis van artikel 42bis (langer dan zes maand werklozen)

²³ Alle rechthebbenden van artikel 42bis (langer dan zes maand werklozen en gepensioneerd) vormen 17,33% van de vreemde rechthebbenden.

²⁴ In hun studie tonen L. Okkerse en A. Termote aan dat de vreemdelingen een hoge werkloosheidsgraad kennen. Het verschil met de Belgische bevolking is groter voor de onderdanen van buiten de EU en vooral voor de Turken en de Marokkanen. Het gemiddeld opleidingsniveau verschilt van de ene categorie van vreemdelingen tot de andere. (...) De niveauverschillen in kwalificatie volstaan echter niet om de verschillen in werkloosheidsgraad te verklaren; bij een gelijk kwalificatieniveau blijven de verschillen tussen de werkloosheidsgraad van autochtonen en allochtonen aanzienlijk. (OKKERSE L. & TERMOTE A., op. cit., blz. 29.)

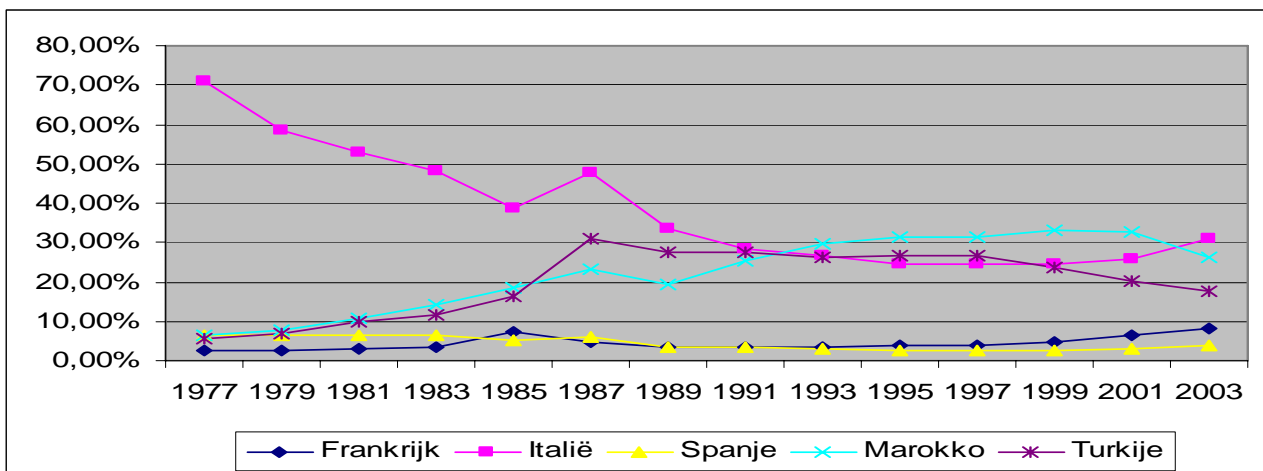
Uit grafiek 6 blijkt dat Marokko en Turkije van 1985 tot 1997 een sterke stijging van hun effectieven kenden en dat deze een gevoelige afname kenden tot in 2003. Ook al kunnen de naturalisaties ingeroepen worden voor de periode 2001-2003, toch vormen ze niet de enige verklaring voor deze aanzienlijke dalingen. De hier bedoelde periode dekt namelijk een periode van achttien jaar. We kunnen aannemen dat de jonge rechtgeevenden die de regeling verlaten omdat ze de uiterste leeftijd bereikt hebben die is bepaald door de wet voor de toekenning van kinderbijslag (18 of 25 jaar, volgens het geval), niet noodzakelijk rechthebbende worden²⁵.

2.2. Invalide vreemde rechthebbenden of wezen (art. 50ter en 50bis)

In 2003 vertegenwoordigden de invalide vreemde rechthebbenden (50ter) of de wezen (50bis) respectievelijk 5,84% en 3,67% van de vreemde rechthebbenden. Ter vergelijking stippen we aan dat het aandeel van de invalide rechthebbenden en de wezen voor het geheel van de kinderbijslagregeling respectievelijk 3,27% en 3,30% was.

Van 1997 tot 2003, daalde het aandeel van invalide vreemde rechthebbenden voortdurend, namelijk van 11,33 % tot 5,84 % van het totale bestand vreemde rechthebbenden. De evolutie van de Vijf heeft een sterke invloed gehad op deze twee categorieën.

Grafiek 7: Evolutie van het percentage van rechthebbenden van de Vijf die een recht op kinderbijslag openen op basis van artikel 50ter

Uit grafiek 7 blijkt dat van 1977 tot 2003 het percentage Italiaanse invalide rechthebbenden zeer sterk gedaald is, van 70,94 % van het totale aantal buitenlandse invalide rechthebbenden naar 31,15 %. Die aanzienlijke daling, die vooral tussen 1985 en 1987 zeer sterk was, kan ten dele verklaard worden door het feit dat de kinderen van de Italiaanse werknemers, vooral mijnwerkers

²⁵ Deze jongeren van de tweede generatie vertonen nog meer de neiging om het Belgisch model te volgen om minder kinderen te hebben en op latere leeftijd. Dat geldt trouwens ook voor de andere categorieën in deze studie.

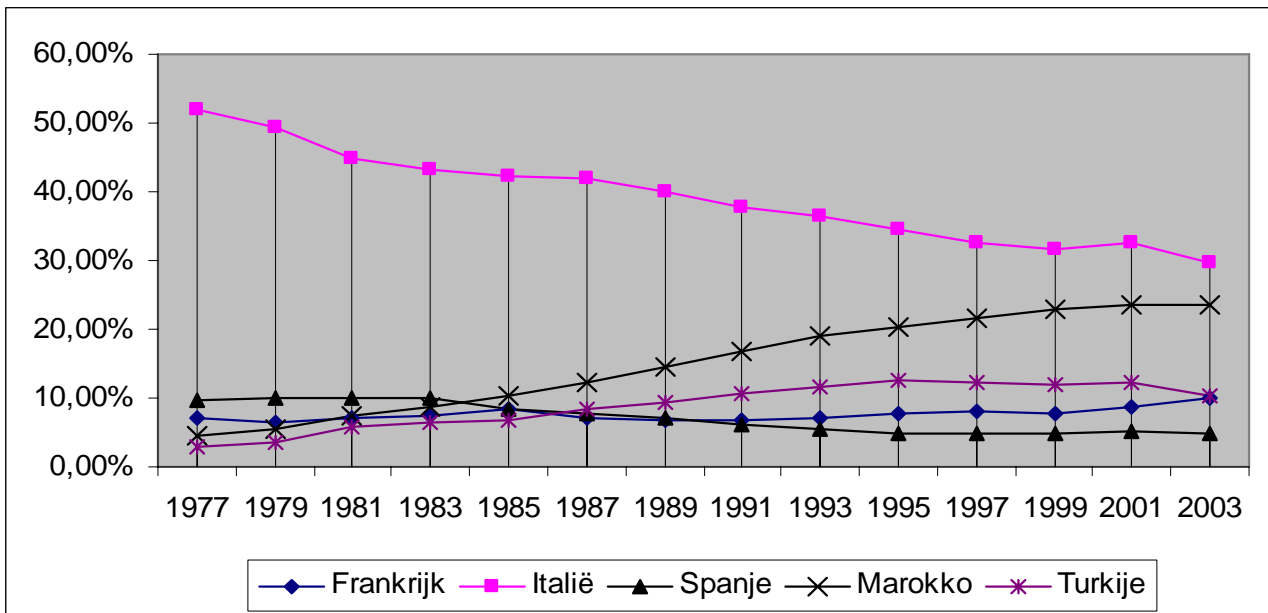
en staalarbeiders, die sinds de jaren 1950-1960 in België zijn komen wonen, de leeftijdsgrens bereikten voor de kinderbijslag op het einde van de jaren '70 en in de loop van de jaren '80²⁶. Toch is het zo dat Italië vandaag nog altijd het grootste bestand van de buitenlandse invalide rechthebbenden vertegenwoordigt²⁷.

Marokko en Turkije kenden een omgekeerde evolutie. Van 1977 tot 2003 evolueerde het aandeel Marokkaanse invalide rechthebbenden van 6,27 % naar 26,32 % en dat van de Turkse van 5,42 % naar 17,46 % van alle buitenlandse invalide rechthebbenden.

In het algemeen kan men denken dat de rechthebbenden van die landen meestal in risicosectoren werken (staalindustrie, bouwbedrijf, enz.) wat het hoge aandeel van invaliden verklaart.

Wat de buitenlandse rechthebbende wezen betreft, stellen we een stijging van het aandeel vast, van 2,85 % in 1977 naar 3,67 % van alle buitenlandse rechthebbenden in 2003.

Grafiek 7bis: Evolutie van het percentage van rechthebbenden van de Vijf die een recht op kinderbijslag openen op basis van artikel 50bis

Uit grafiek 7bis blijkt dat het aandeel van de Italiaanse rechthebbende wezen eveneens sterk teruggelopen is tussen 1977 en 2003 (29,68 % in 2003 tegen 51,82 % in 1977). Het aandeel voor Marokko daarentegen is geëvolueerd van 4,68 % in 1977 naar 23,50 % in 2003. De verklaringen die voor de invaliden zijn gegeven, zijn ook hier van toepassing.

²⁶ Daarbij komen nog de wijzigingen aan het Wetboek van de Belgische Nationaliteit waarvan eerder al sprake was.

²⁷ Italië had 8.389 invalide rechthebbenden in 1977, gevolgd door Spanje met 764 eenheden. In 2003 waren er nog 1.643 gevolgd door Marokko met 1.388.

De bestanden van de Turkse en de Marokkaanse rechthebbende wezen zijn aangegroeid tussen 1977 en 2003 (+ 640 eenheden voor Marokko en + 250 eenheden voor Turkije). Die sterke stijgingen zijn te verklaren doordat de nationaliteit van de overleden rechthebbende in aanmerking genomen wordt voor de toegekende verhoogde wezenbijslag. Als de toekenningsvoorwaarden nageleefd worden tellen die wezen dus in deze statistiek verder mee alsof ze de nationaliteit van de rechthebbende hebben. De weerslag van de naturalisaties is hier dus geringer.

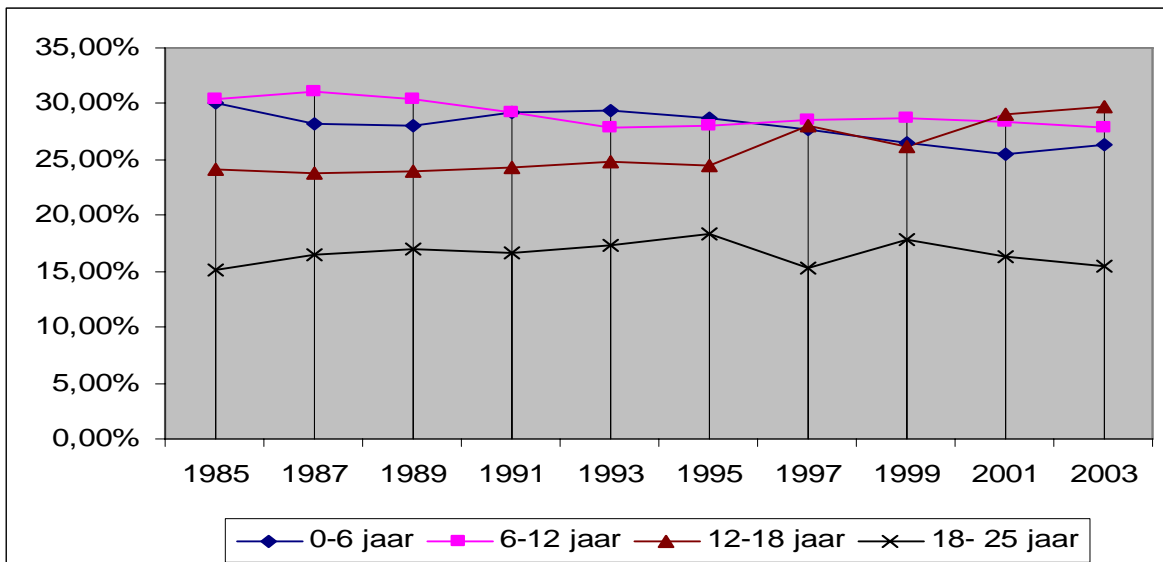
III. De rechtgevende kinderen

De statistieken van de vreemde rechthebbenden die in België verblijven met hun gezin omvatten globaal en volgens de toegekende schaal het aantal rechtgevende kinderen. Zij zijn ook voorgesteld met de verdeling volgens hun leeftijd en de rang²⁸ die ze in hun gezin²⁹ hebben. Hierna volgt een historiek van hun evolutie vanaf 1985, de datum van de eerste stelling van dit type.

1. Globale effectieven

In 2003 kregen 173.393 kinderen kinderbijslag uit hoofde van een vreemde rechthebbende. Dat aantal daalt gestaag sinds 1995 (zie tabellen I en XIII, blz. 25 en 32).

Grafiek 8: Evolutie van de verdeling van de rechtgegenden volgens leeftijd (1985-2003)

Uit grafiek 8 blijkt dat de kinderen van 6 tot 12 jaar over de periode 1985-1989 de meerderheid uitmaakten, namelijk meer dan 30 % van de rechtgevende kinderen. Van 1993 tot 1995 zijn de kinderen jonger dan 6 de grootste groep, meer dan 28 % van de rechtgevende kinderen. Sedert 2001 staan de kinderen van 12 tot 18 jaar op kop, met meer dan 29 % van het bestand.

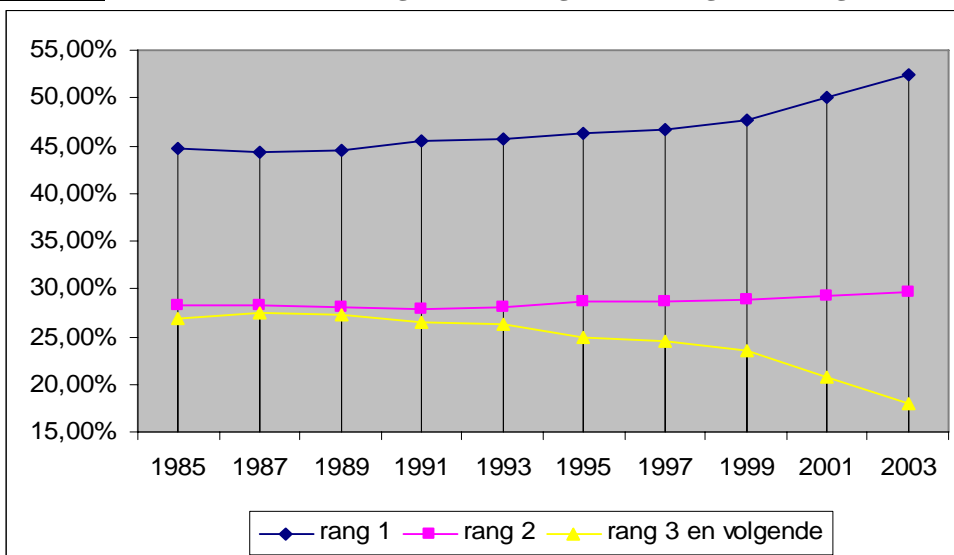
²⁸ Het is belangrijk om te weten wat de rang is van het kind omdat die een weerslag heeft op de kosten van de kinderbijslag.

²⁹ Van die verdeling hebben we dus geen cijfers volgens de nationaliteit van het kind.

De jongeren van 18 tot 25 jaar zijn het minst talrijk³⁰. We kunnen aannemen dat dit gedeeltelijk het gevolg is van het feit dat weinig kinderen van vreemde rechthebbenden hoger onderwijs volgen.

Bekijken we de bestanden van rechtgevende kinderen over een periode van 18 jaar³¹, dan zien we een geleidelijke veroudering bij de kinderen van vreemde rechthebbenden. In 1985 kunnen we stellen dat de vreemde rechthebbenden een recht op kinderbijslag openden voor jonge kinderen. Door de jaren heen verschoof de leeftijdsklasse die in de meerderheid was geleidelijk naar de jongeren van 12 tot 18 jaar, zonder dat de jongere leeftijdsklassen zich echter als gevolg hiervan vernieuwden. We kunnen dan ook besluiten dat de vreemde rechthebbende de neiging vertonen hun gedrag meer en meer aan te passen aan het Belgisch model, wat zich ook vertaalt in een daling van het gemiddeld aantal kinderen, zoals we eerder aanstipten en zoals kan worden afgeleid uit de volgende grafiek.

Grafiek 9: Evolutie van de verdeling van de rechtgegenden volgens de rang (1985-2003)

Uit grafiek 9 kunnen we direct afleiden dat de grootte van de gezinnen van de vreemde rechthebbenden afneemt. Tot in 1993 openden de vreemde rechthebbenden een recht voor meer dan 26% voor kinderen van rang 3 en volgende; in 2003 is dit aandeel nog maar 17,88 %.

³⁰ Wel kenden ze in 1995 hun hoogste aandeel, namelijk 18,28 % van het totale aantal rechtgevende kinderen.

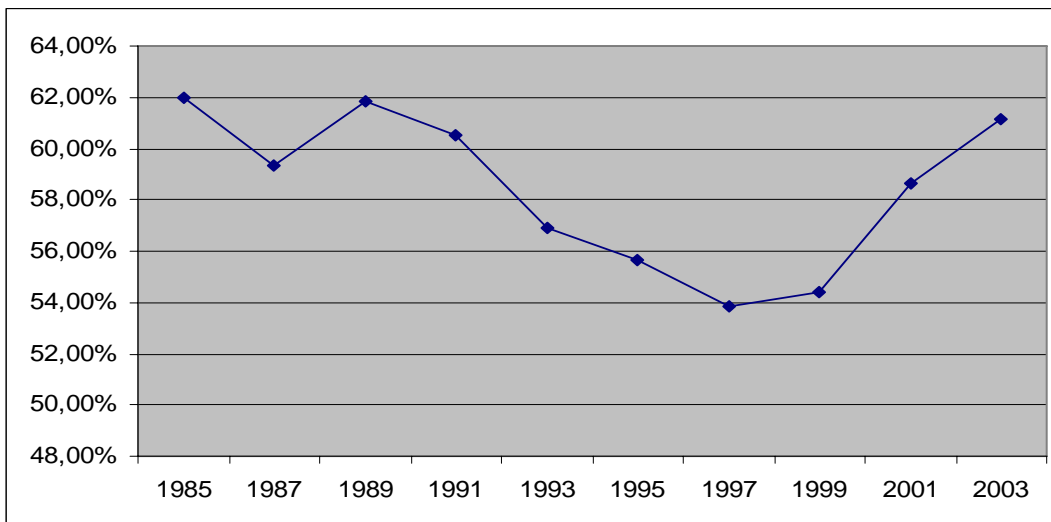
³¹ Zoals bekend is 18 jaar de leeftijdsgrens voor het recht op kinderbijslag als het kind na het hoger secundair onderwijs niet doorleert.

2. Rechtgevende kinderen volgens de schaal

2.1. Rechtgeevenden van art. 40 (arbeidsprestaties)

Zoals blijkt uit tabel XIV (blz. 33) vertegenwoordigden de rechtgeevenden van art. 40 (arbeidsprestaties) in 2003 61,15% van de kinderen van vreemde rechthebbenden. Van 1989 tot 1999 kende het aandeel van de rechtgeevenden van art. 40 een sterke daling, van 61,81% naar 54,38%. Sedert 1999 stellen we een stijging vast³². Grafiek 10 hieronder geeft deze evoluties weer.

Grafiek 10: Evolutie van het aandeel van de rechtgeevenden van art. 40 (arbeidsprestaties) in verhouding tot het geheel van de rechtgevende kinderen van vreemde rechthebbenden (1985-2003)

Op het vlak van de leeftijd blijkt uit de periode 1989-1999³³ dat het aandeel van de kinderen jonger dan 6 nog altijd het best is vertegenwoordigd, gevolgd door die van 6 tot 12 jaar en die van 12 tot 18 jaar. We zien hier dus een andere evolutie dan bij de globale effectieven vermeld in het vorige punt. In 2001 wordt deze volgorde enigszins omgekeerd en zijn de kinderen van 6 tot 12 de grootste groep, gevolgd door die jonger dan 6 jaar. In 2003 gaat de groep van de kinderen jonger dan 6 jaar net voorbij die van 6 tot 12 jaar (29,62% tegen 29,34%).

In tegenstelling tot de globale gegevens toegelicht in het vorige punt, nemen de jongeren van 12 tot 18 hier de derde plaats in sinds 1985. Ze maakten meer dan 22 % uit van de kinderen met recht op kinderbijslag ontleend aan arbeidsprestaties (art. 40) tussen 1985 en 1995. Vanaf 1997 kent hun aandeel een sterke stijging (25,86 % tegen 22,57 % in 1995). In 2003 zet die stijging zich door

³² Dat kan verklaard worden door een gunstige conjunctuur in de periode 1999-2001 en door een steeds sterkere vertegenwoordiging van de burgers afkomstig uit de EU-lidstaten.

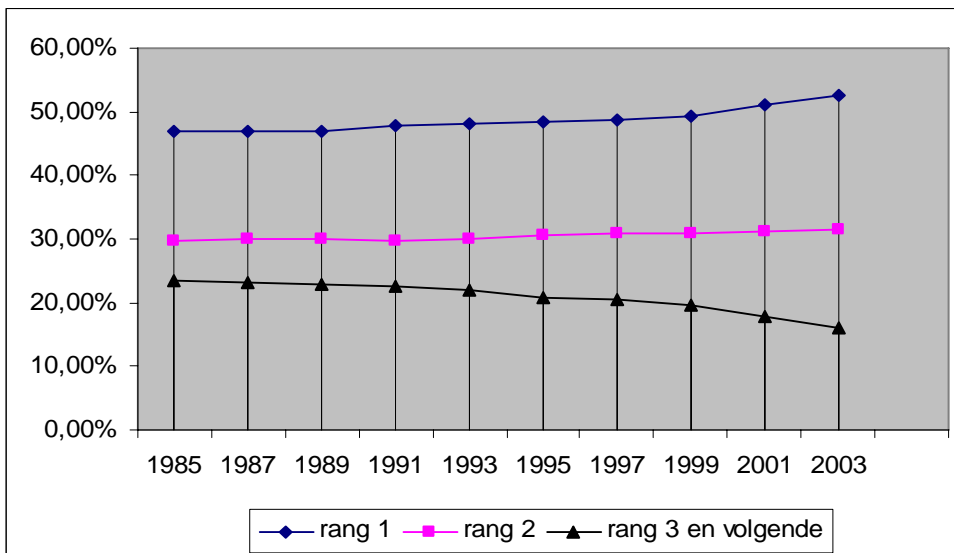
³³ Zie tabel XIV p. 33

(27,90 %, tegen 26,80 % in 2001) maar niet genoeg om over de derde plaats te klimmen die ze sinds 1985 innemen. De situatie is dus omgekeerd aan die voor de globale bestanden, waar die jongeren sinds 2001 de meerderheid uitmaken.

Uit de evolutie van de rangen (grafiek 11) blijkt dat de gezinsgrootte terugloopt, net zoals we vaststelden voor het geheel van de vreemde rechthebbenden. Waar de kinderen van rang 3 en volgende in 1985 nog 23,39% vertegenwoordigden van de kinderen van vreemde rechthebbenden, was dit percentage in 2003 teruggevallen naar 15,91%.

De kinderen van eerste rang vertegenwoordigen in 2003 52,71% van de kinderen van vreemde rechthebbenden. In 1985 was dit maar 46,79%. Ook het aandeel van kinderen van rang 2 neemt toe. Van 29,82% in 1985 stijgen ze naar 31,38% in 2003. Grafiek 11 geeft de verdeling weer voor de periode 1985-2003.

Grafiek 11: Evolutie van het aandeel van de rechtgevendenden van art. 40 volgens de rang (1985-2003)

We besluiten dus dat de vreemde rechthebbenden die een recht op kinderbijslag openen op basis van arbeidsprestaties (art. 40) steeds minder kinderen hebben (2,14 KPR in 1985 tegen 1,90 in 2003) en dat deze kinderen in hoofdzaak jonger dan 6 jaar zijn (29,62% in 2003)³⁴.

We zien hier dus dat de gezinnen kleiner gaan worden en dat de kinderen jonger zijn dan voor het totaal van de buitenlandse rechthebbenden.

³⁴ Die trend leunt aan bij wat vastgesteld is voor dezelfde categorie in de regeling (1,77 KPR en 29,77 % van de rechtgevendende kinderen onder de 6 jaar).

2.2. Rechtgeevenden van art. 42bis (langer dan zes maand werklozen en gepensioneerden)

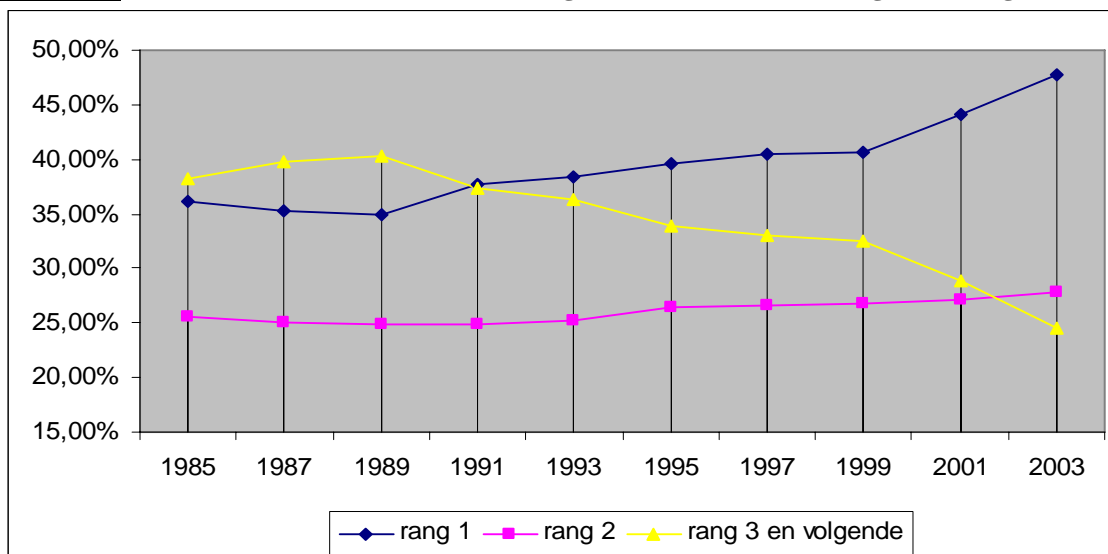
Met 30.553 eenheden vertegenwoordigen de rechtgevende kinderen van art. 42bis (langer dan zes maand werklozen) 17,62% van de kinderen van vreemde rechthebbenden in 2003³⁵. Het aantal rechtgeevenden van art. 42bis daalt in vergelijking met 2001 (- 4.506 eenheden).

In vergelijking met 1985 moet worden opgemerkt dat er een daling is van de effectieven (- 6.690 eenheden), maar een stijging van het relatieve aandeel van deze categorie van rechtgeevenden (14,54% in 1985 tegen 17,62% in 2003).

Voor wat betreft de leeftijd stellen we in tabel XV (blz. 32) vast dat het aandeel van de kinderen onder de 6 jaar algemeen in dalende lijn gaat in de loop van de periode 1987-1999, van 29,04 % naar 24,82 %. Van 1987 tot 1999 vormden de kinderen van 6 tot 12 de meerderheid van de bestanden maar ze hebben hun aandeel zien evolueren van 32,04 % in 1987 naar 29,89 % in 1999³⁶. Sinds 2001 maken de jongeren van 12 tot 18 jaar de meerderheid uit met 31,46 % van de bestanden in 2001 en met 31,09 % in 2003³⁷.

We stellen dus ook hier, zoals voor de globale bestanden, vast dat de populatie van de rechtgevende kinderen verouderd is en onvoldoende is vernieuwd om de verdeling die bestond in 1985 in stand te houden. De gezinnen hier hebben dus oudere kinderen dan bij de arbeidsprestaties.

Grafiek 12: Evolutie van het aandeel van de rechtgeevenden van art. 42bis volgens de rang (1985-2003)

Grafiek 12 toont aan dat de evolutie van het aantal kinderen van werkloze vreemde rechthebbenden op een meer bijzondere wijze is verlopen dan voor het geheel van de vreemde rechthebbenden. Van 1985 tot 1989 zijn de kinderen van rang 3 en volgende namelijk het best vertegenwoordigd. In 1991

³⁵ Het aantal rechtgevende kinderen artikel 42bis (gepensioneerden) beliep 2.267 eenheden, dus - 321 eenheden in vergelijking met 2001.

³⁶ Die daling heeft zich doorgezet in 2001 (28,90 %) en 2003 (28,56 %).

³⁷ Hun aandeel stijgt overigens al gestaag sinds 1985.

is er een belangrijke overgang. Dan begint het aandeel van de kinderen van rang 3 en volgende aan zijn daling, om van 37,35% in 1991 terug te vallen tot 24,46% in 2003.

Deze daling gebeurde voornamelijk in het voordeel van de kinderen van eerste rang, van wie het aandeel stijgt van 37,69% in 1991 naar 47,80% in 2003.

2.3. De kinderen van invaliden (art. 50ter) en de wezen (art. 50bis)

In 2003 werden 10.748 kinderen geteld als rechtgeevenden op verhoogde kinderbijslag voor invaliden (art. 50ter). Sedert 1985 daalden deze effectieven met meer dan de helft en ging hun relatieve aandeel ten opzichte van alle kinderen van vreemde rechthebbenden van 8,67 % naar 6,20 %³⁸.

Uit tabel XVI (blz. 34) leiden we direct af dat de jongeren van 12 tot 18 jaar de dominerende categorie vormen van de rechtgeevenden op kinderbijslag op basis van artikel 50ter. Ze worden gevolgd door de kinderen van 6 tot 12 jaar en de jongeren van 18 tot 25 jaar. De kinderen jonger dan zes vertegenwoordigden in 2003 14,29% van deze categorie. We stellen dus vast dat de kinderen van invalide vreemde rechthebbenden ouder zijn dan in de andere categorieën van kinderbijslagschalen³⁹.

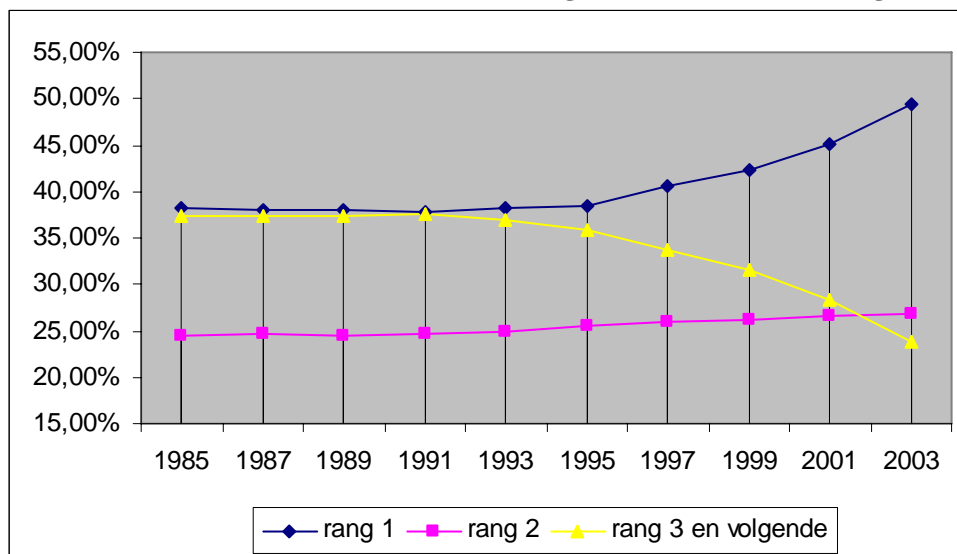
Dat de rechtgevende kinderen gemiddeld ouder zijn in deze categorie is voor een deel te verklaren doordat veel buitenlandse werknemers in bepaalde risicosectoren werken (staalindustrie, bouwbedrijf, enz.). Door een ongeval zijn ze rechthebbende geworden voor jonge kinderen die nu terug te vinden zijn in de categorieën 12-18 en 18-25 jaar⁴⁰. Anderzijds kan de globale terugloop van de bestanden te wijten zijn aan de verbetering van de werkomstandigheden in diezelfde risicosectoren⁴¹.

³⁸ Het kan zijn dat de verbetering van de werkomstandigheden van invloed is op die ontwikkelingen en dat de kinderen voor wie recht verkregen wordt minder talrijk zijn.

³⁹ Dat kan voor een deel gelinkt zijn aan de vorige opmerking en aan het feit dat de invaliden die recht verkrijgen voor die kinderen, dat al doen van toen het kind nog zeer jong was.

⁴⁰ Het aantal kinderen onder de 6 jaar is met 49,41 % teruggelopen tussen 1985 en 2003 terwijl dat van de 12-18-jarigen in dezelfde periode met 29,47 % gedaald is.

⁴¹ Zoals bekend daalt het aantal buitenlandse invalide rechthebbenden gestaag sinds 1995.

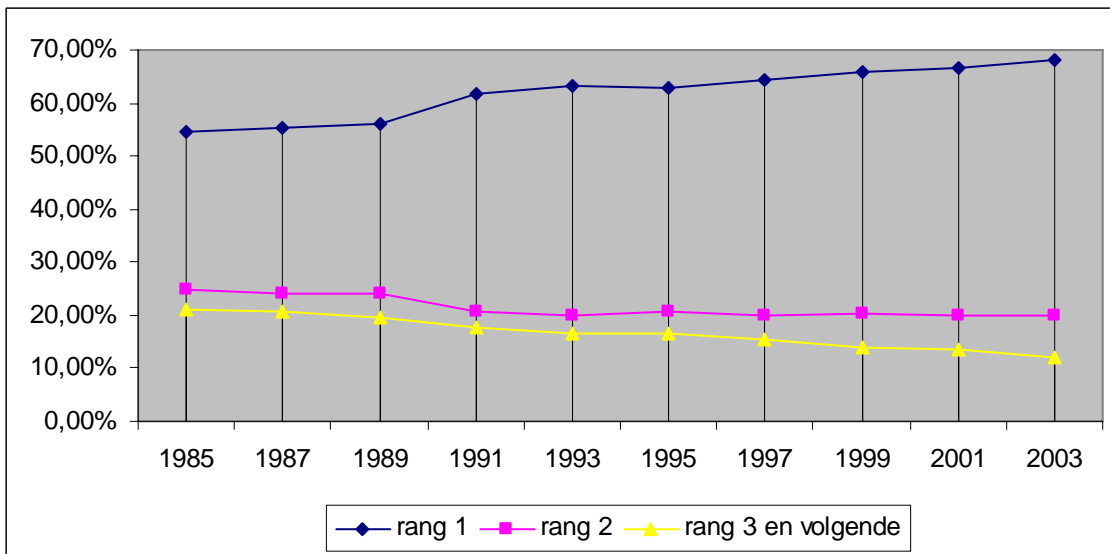
Grafiek 13: Evolutie van het aandeel van de rechtgevendenden van art. 50ter volgens de rang (1985-2003)

Uit grafiek 13 blijkt dat de kinderen van rang 1 en van rang 3 en volgende van 1985 tot 1993 in gelijke mate vertegenwoordigd waren. Vanaf 1993 ontstaat er geleidelijk een verschil ten voordele van de kinderen van rang 1. Zo vertegenwoordigen de kinderen van rang 1 in 1985 38,24% van de kinderen van invalide vreemde rechthebbenden en die van rang 3 en volgende 37,40%. In 1993 was dat respectievelijk 38,14 % en 37 %. In 2003 vertegenwoordigen de kinderen van rang 1 49,93% van de kinderen die rechtgevend zijn op artikel 50ter, terwijl de kinderen van rang 3 en volgende maar 23,73% van diezelfde rechtgevendenden vertegenwoordigden, en zo hun tweede plaats afstaan aan de kinderen van rang 2 (26,84%).

We stellen dus vast dat de gezinsgrootte afneemt en een KPR van 2 benadert (2,04 in 2003 tegen 2,57 in 1985) en dat de rechtgevendenden van artikel 50ter hoe langer hoe ouder zijn (4.065 van hen zijn tussen 12 en 18 jaar oud, terwijl 1.536 van hen jonger zijn dan 6 jaar).

Voor wat betreft de rechtgevendenden op verhoogde wezenbijslag blijkt uit tabel XVII (blz. 34) dat het aandeel van de wezen van vreemde rechthebbenden tussen 1985 en 2003 steeg van 2,43% naar 3,04%. Tegelijk kenden de effectieven een daling met 15,17%.

In verband met de leeftijd van de rechtgevendenden op wezenbijslag blijkt dat die voornamelijk tussen 12 en 18 jaar oud zijn (36,66% van de wezen in 2003). Terwijl van 1985 tot 1997 de jongeren van 18 tot 25 jaar de grootste groep vormden. De rechtgevendenden jonger dan 6 jaar vertegenwoordigen een kleiner aandeel (4,09 % in 2003 tegen 5,14 % in 1985).

Grafiek 14: Evolutie van het aandeel van de rechtgeevenden van art. 50bis volgens de rang (1985-2003)

Grafiek 14 toont aan dat de wezen in de loop van de tijd in hoofdzaak rechtgeevenden van rang 1 blijven. We zien dat het relatieve aandeel van de kinderen van rang 1 van 1985 tot 2003 steeg van 54,42% tot 68,19%. Dit kan met name verklaard worden door het feit dat de wezen in deze groep voornamelijk tussen 12 en 18 en van 18 tot 25 jaar oud zijn.

IV. Conclusies

In 2003 zette de neerwaartse tendens van het aantal vreemde rechthebbenden (-0,37%) en van hun kinderen (-4,90%) zich voort. Met 90.304 rechthebbenden en 173.393 rechtgevende kinderen registreren we de laagste effectieven sedert de eerste telling in 1977.

Bij die rechthebbenden hebben we gezien dat de bestanden van de burgers van de lidstaten van de EU stijgen (+ 7,10 %). Die van de kinderen voor wie zij recht verkrijgen, stijgen eveneens (+ 6,99 %). De rechthebbenden van buiten de EU zien hun aantal dalen met 12,05 % en dat van hun kinderen daalt met 18,45 %. De lichtere voorwaarden voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit en minder immigratie van buitenlandse werknemers van buiten de EU en hun gezin, vormen een verklaring voor die daling.

Italië, Frankrijk, Spanje, Marokko en Turkije vormen sedert 1977 de best vertegenwoordigde nationaliteiten in de kinderbijslagregeling. In 2003 vertegenwoordigden die Vijf 73,28% van de vreemde rechthebbenden, tegen 76,18 % in 2001. Dat is voor een deel te verklaren door de grote terugloop die geregistreerd is voor de Marokkaanse (- 22,07) en Turkse (- 19,04 %) rechthebbenden, terwijl de drie andere landen hun bestanden over dezelfde periode zien aangroeien.

Van jaar tot jaar stellen we vast dat het gemiddelde kindertal per buitenlandse rechthebbende (KPR) steeds dichter gaat aanleunen bij dat van de regeling (1,79). Het KPR was 1,92 in 2003 tegen 2,01 in 2001, 2,20 in 1993 en 2,24 in 1983. Die dalende trend heeft vooral te maken met het feit dat het KPR voor rechthebbenden van buiten de EU geëvolueerd is van 2,38 in 2001 tot 2,20 in 2003. Die daling van het KPR van de rechthebbenden van buiten de EU is onder meer toe te schrijven aan de gestage terugloop sinds 1987 van het KPR voor de Marokkaanse rechthebbenden en sinds 1977 voor de Turkse rechthebbenden, die in het verleden het hoogste aantal kinderen per rechthebbende telden (3,05 en 3,49 in 1977). En in 2003 is het teruggelopen tot 2,11 voor de Turkse rechthebbenden en 2,51 voor de Marokkaanse.

Wat betreft de schalen hebben we vastgesteld dat 73,16 % van de buitenlandse rechthebbenden in 2003 recht verkregen op grond van artikel 40 en 17,33 % op grond van artikel 42bis. In de regeling was dat aandeel respectievelijk 80,19 % voor artikel 40 en 11,23 % voor artikel 42bis. De buitenlandse rechthebbenden die recht verkrijgen op basis van de artikelen 50ter en 50bis maakten respectievelijk 5,84 % en 3,67 % uit van de vreemde rechthebbenden.

In 2003 werden 173.393 rechtgegenden geteld. In het algemeen stellen we een veroudering van de rechtgegenden vast. De jongeren van 12 tot 18 jaar staan nu aan de kop (29,66 %) gevolgd door de kinderen van 6 tot 12 (27,84 %) en tot slot de minder dan 6 jarigen (26,26 %). De groep van de 18 tot 25-jarigen gaat gestaag achteruit: van 16,31 % in 2001 naar 15,51 % in 2003. Dat komt

misschien doordat maar weinig van die jongeren hoger onderwijs volgen. Van die kinderen is 52,47% van de 1^e rang, 29,65 % van de 2^e rang en 17,88 % van de 3^e of een volgende rang.

De kinderen van rechthebbenden op grond van arbeidsprestaties (art. 40) zijn echter iets jonger dan de vastgestelde algemene tendens⁴². In die categorie wordt het recht het vaakst verkregen voor een kind van de 1^e rang⁴³.

Daarentegen verkrijgen sinds langer dan zes maanden werklozen (art. 42bis) recht voor kinderen die naar verhouding ouder zijn. 31,09 % van hen is tussen 12 en 18 jaar. De kinderen van de 3^e rang zijn sterker vertegenwoordigd dan de algemene tendens (24,46 % tegen 17,88 %) maar de kinderen van de 1^e rang zijn in deze groep het sterkst vertegenwoordigd (47,80 %).

De kinderen van invaliden (art. 50ter) zijn voor het grootste deel tussen 12 en 18 jaar (37,82 %) en van de 1^e rang (49,43 %). De kinderen van de 3^e rang zijn hier ook sterker vertegenwoordigd dan de algemene tendens (23,73 %)

De wezen tenslotte (art. 50bis) hebben een groter aandeel jongeren van 12 tot 18 jaar (36,66 %). Het aandeel van de kinderen jonger dan 6 is hier het kleinst (4,09 % tegen 26,26 %). De weeskinderen zijn overwegend van de 1^e rang (68,19 %).

Bij wijze van besluit kunnen we stellen dat het aantal buitenlandse rechthebbenden daalt, dat de kinderen voor wie buitenlanders recht verkrijgen op kinderbijslag sinds 1985 steeds ouder worden en dat de gezinsgrootte in die groep van jaar tot jaar het cijfer van de regeling steeds dichterbij komt.

⁴² 29,62 % is jonger dan 6 jaar en 29,34 % is tussen 6 en 12.

⁴³ 57,71 % tegen 52,47 % voor alle kinderen van buitenlandse rechthebbenden.

V. Tabellen

Tabel I - Evolutie van het aantal vreemde rechthebbenden en rechtgevendende kinderen in de regeling 1977 - 2003

Jaar	Rechthebbenden	Jaarlijkse evolutie (%)	Rechtgevendenden	Jaarlijkse evolutie (%)	Gemiddeld aantal kinderen per rechthebbende
1977	104.404	-	233.926	-	2,24
1979	106.425	1,94	236.716	1,19	2,22
1981	112.774	5,97	250.580	5,86	2,22
1983	112.612	-0,14	252.527	0,78	2,24
1985	114.662	1,82	256.102	1,42	2,23
1987	107.330	-6,39	244.307	-4,61	2,28
1989	104.773	-2,38	237.328	-2,86	2,27
1991	111.893	6,80	249.991	5,34	2,23
1993	119.695	6,97	263.144	5,26	2,20
1995	117.612	-1,74	256.757	-2,43	2,18
1997	109.847	-6,60	238.244	-7,21	2,17
1999	104.038	-5,29	220.330	-7,52	2,12
2001	90.640	-12,88	182.330	-17,25	2,01
2003	90.304	-0,37	173.393	-4,90	1,92

**Tabel II – Effectieven volgens de voornaamste landen waarvan de rechthebbenden de nationaliteit hebben
Verdeling op 31.12.2001 en op 31.12.2003**

A. In absolute cijfers	Op 31.12.2001			Op 31.12.2003			
	Land	Recht-hebbenden	Rechtgevendende kinderen	Gemiddeld aantal kinderen per recht-hebbende	Recht-hebbenden	Rechtgevendende kinderen	Gemiddeld aantal kinderen per recht-hebbende
Frankrijk		11.571	22.099	1,91	13.573	25.753	1,90
Italië		26.600	45.731	1,72	27.020	45.979	1,70
Nederland		4.182	7.838	1,87	5.027	9.502	1,89
Spanje		5.125	8.773	1,71	5.353	9.076	1,70
Andere landen EU		7.696	13.665	1,78	8.121	14.649	1,80
Totaal landen EU		55.174	98.106	1,78	59.094	104.959	1,78
Turkije		9.134	20.538	2,25	7.395	15.616	2,11
Andere landen van Europa		2.821	5.101	1,81	3.718	6.675	1,80
Marokko		16.618	44.100	2,65	12.834	32.023	2,50
Andere landen		6.188	12.890	2,08	6.625	13.073	1,97
Totaal landen niet-EU		34.761	82.629	2,38	30.572	67.387	2,20
Politieke vluchtelingen		655	1.488	2,27	424	985	2,32
Apatriden		50	107	2,14	34	62	1,82
Algemeen totaal		90.640	182.330	2,01	90.304	173.393	1,92

Tabel II (vervolg) - Effectieven volgens de voornaamste landen waarvan de rechthebbenden de nationaliteit hebben - Verdeling op 31.12.2001 en op 31.12.2003

B. In percentages	Op 31.12.2001		Op 31.12.2003	
	Land	Rechthebbenden	Rechtgevende kinderen	Rechthebbenden
Frankrijk	12,77	12,12	15,03	14,85
Italië	29,35	25,08	29,92	26,52
Nederland	4,61	4,30	5,77	5,48
Spanje	5,65	4,81	5,93	5,23
Andere landen EU	8,49	7,49	8,99	8,45
Totaal landen EU	60,87	53,80	65,64	60,53
Turkije	10,08	11,26	8,19	9,01
Andere landen van Europa	3,11	2,80	4,12	3,85
Marokko	18,33	24,19	14,21	18,47
Andere landen	6,83	7,07	7,34	7,54
Totaal landen niet-EU	38,35	45,32	33,85	38,86
Politieke vluchtelingen	0,72	0,82	0,47	0,57
Apatriden	0,06	0,06	0,04	0,04
Algemeen totaal	100	100	100	100

Tabel III – Effectieven van de vreemde bevolking van 18 tot 64 jaar (2003)

Land	Aantal	Percentage	Aandeel in verhouding tot de vreemde bevolking in België (%)
Italië	81.578	39,69	9,60
Frankrijk	59.594	29,00	7,01
Marokko	28.492	13,86	3,35
Spanje	20.586	10,02	2,42
Turkije	15.273	7,43	1,80
Algemeen totaal	205.523	100,00	24,18

Tabel IV – Verdeling van de rechthebbenden van de vijf meest vertegenwoordigde nationaliteiten van de kinderbijslagregeling voor werknemers (31.12.2003)

Land	Aantal	Percentage	Aandeel van de rechthebbende vreemde bevolking (%)
Italië	27.020	40,83	29,92
Frankrijk	13.573	20,51	15,03
Marokko	12.834	19,39	14,21
Turkije	7395	19,39	8,19
Spanje	5.353	8,09	5,93
Algemeen totaal	66.175	100,00	73,28

Tabel V - Evolutie van het aantal rechthebbenden van de Vijf (1977-2003)

Jaar	Rechthebbenden afkomstig uit					Totaal van de Vijf	Percentage in verhouding tot het totaal van de vreemde rechthebbenden (%)
	Frankrijk	Italië	Spanje	Marokko	Turkije		
1977	8.409	42.681	10.312	10.976	7.496	79.874	76,50
1979	8.376	43.080	9.864	12.202	8.003	81.525	76,60
1981	8.837	43.958	9.572	14.618	10.147	87.132	77,26
1983	8.958	42.798	9.136	16.195	10.998	88.085	78,22
1985	10.779	42.572	8.732	17.048	11.505	90.636	79,05
1987	8.454	40.276	7.938	16.942	11.843	85.453	79,62
1989	8.201	38.944	7.172	17.216	12.470	84.003	80,18
1991	8.784	37.925	7.323	19.835	14.271	88.138	78,77
1993	9.624	37.979	7.268	23.584	15.986	94.441	78,90
1995	9.360	36.284	6.932	24.009	16.477	93.062	79,13
1997	9.022	33.159	6.283	23.285	15.032	86.781	79,00
1999	9.253	30.525	5.793	22.134	13.519	81.224	78,07
2001	11.571	26.600	5.125	16.618	9.134	69.048	76,18
2003	13.573	27.020	5.353	12.834	7.395	66.175	73,28

Tabel VI - Evolutie van het aantal kinderen van rechthebbenden van de Vijf (1977-2003)

Jaar	Kinderen van rechthebbenden afkomstig uit					Totaal van de Vijf	Percentage in verhouding tot het totaal van de kinderen van vreemde rechthebbenden (%)
	Frankrijk	Italië	Spanje	Marokko	Turkije		
1977	16.229	86.298	20.607	38.338	22.865	184.337	78,80
1979	16.502	85.029	19.169	42.321	24.007	187.028	79,01
1981	16.792	83.507	17.484	51.772	30.118	199.673	79,68
1983	17.163	79.780	16.026	58.477	32.367	203.813	80,71
1985	18.980	78.467	14.862	62.365	33.676	208.350	81,35
1987	15.848	73.508	13.317	63.384	34.548	200.605	82,11
1989	15.415	70.323	11.910	63.235	35.251	196.134	82,64
1991	16.237	67.238	12.160	68.621	38.435	202.691	81,08
1993	17.475	66.791	12.110	76.626	40.890	213.892	81,28
1995	16.983	63.590	11.668	75.440	41.061	208.742	81,30
1997	16.579	58.050	10.795	71.053	36.738	193.215	81,10
1999	17.115	53.065	10.019	63.875	32.228	176.302	80,02
2001	22.099	45.731	8.773	44.100	20.538	141.241	77,46
2003	25.753	45.979	9.076	32.023	15.616	128.447	74,08

Tabel VI (vervolg) - Evolutie van het gemiddeld aantal kinderen per rechthebbende voor de Vijf (1977-2003)

Jaar	Kinderen van rechthebbenden afkomstig uit					Totaal
	Frankrijk	Italië	Spanje	Marokko	Turkije	
1977	1,93	2,02	2,00	3,49	3,05	2,31
1979	1,97	1,97	1,94	3,47	3,00	2,29
1981	1,90	1,90	1,83	3,54	2,97	2,29
1983	1,92	1,86	1,75	3,61	2,94	2,31
1985	1,76	1,84	1,70	3,66	2,93	2,30
1987	1,87	1,83	1,68	3,74	2,92	2,35
1989	1,88	1,81	1,66	3,67	2,83	2,33
1991	1,85	1,77	1,66	3,46	2,69	2,33
1993	1,82	1,76	1,67	3,25	2,56	2,26
1995	1,81	1,75	1,68	3,14	2,49	2,24
1997	1,84	1,75	1,72	3,05	2,44	2,23
1999	1,85	1,74	1,73	2,89	2,38	2,17
2001	1,91	1,72	1,71	2,65	2,25	2,05
2003	1,90	1,70	1,70	2,50	2,11	1,94

Tabel VII – Verdeling van de rechthebbenden volgens de schaal waaraan ze een recht op kinderbijslag openen (2003)

Schaal	Vreemde rechthebbenden		Rechthebbenden ⁴⁴ in de regeling	
	Abs.	%	Abs.	%
Art. 40	66.062	73,16	848.788	82,19
Art. 42bis	15.653	17,33	115.974	11,23
Art. 50ter	5.274	5,84	33.770	3,27
Art. 50bis	3.315	3,67	34.183	3,31
Totaal	90.304	100,00	1.032.715	100,00

⁴⁴ Met inbegrip van de vreemde rechthebbenden.

Tabel VIII - Evolutie van het aantal vreemde rechthebbenden en kinderen die rechtgevend zijn op kinderbijslag op basis van arbeidsprestaties (art. 40) 1983-2003

Jaar	Rechthebbenden	Jaarlijkse evolutie (%)	Rechtgevend	Jaarlijkse evolutie (%)	Gemiddeld aantal kinderen per rechthebbende
1983	74.024	-	160.651	-	2,17
1985	74.160	0,18	158.789	-1,16	2,14
1987	67.549	-8,91	145.024	-8,67	2,15
1989	68.490	1,39	146.700	1,16	2,14
1991	71.473	4,36	151.343	3,16	2,12
1993	71.916	0,62	149.831	-1,00	2,08
1995	69.135	-3,87	142.960	-4,59	2,07
1997	62.384	-9,76	128.249	-10,29	2,06
1999	59.051	-5,34	119.817	-6,57	2,03
2001	54.526	-7,66	106.926	-10,76	1,96
2003	55.665	2,09	106.024	-0,84	1,90

Tabel IX - Evolutie van het aantal rechthebbenden uit de Vijf die een recht op kinderbijslag openen op basis van arbeidsprestaties (art. 40) 1983-2003

Jaar	Rechthebbenden afkomstig uit					Totaal van de Vijf	Percentage in verhouding tot het totaal van de vreemde rechthebbenden (%)
	Frankrijk	Italië	Spanje	Marokko	Turkije		
1983	6.782	27.735	6.483	9.051	6.252	56.303	50,00
1985	7.418	28.355	6.316	8.680	6.085	56.854	49,58
1987	6.266	26.695	5.619	8.169	5.143	51.892	48,35
1989	6.288	27.099	5.279	8.681	5.886	53.233	50,81
1991	6.487	26.281	5.414	9.693	6.764	54.639	48,83
1993	6.745	24.951	5.198	9.974	7.102	53.970	45,09
1995	6.392	23.654	4.995	9.815	7.112	51.968	44,19
1997	6.074	20.982	4.478	8.982	6.091	46.607	42,43
1999	6.265	19.151	4.045	8.589	5.418	43.468	41,78
2001	8.713	16.552	3.588	6.535	3.691	39.079	43,11
2003	10.225	16.436	3.698	4.866	2.952	38.177	42,28

Tabel X - Evolutie van het aantal rechthebbenden uit de Vijf die een recht op kinderbijslag openen op basis van artikel 42bis (langer dan zes maand werklozen)

Jaar	Rechthebbenden afkomstig uit					Totaal van de Vijf	Percentage in verhouding tot het totaal van de vreemde rh. (%)
	Frankrijk	Italië	Spanje	Marokko	Turkije		
1985	1.139	3.639	712	4.078	2.135	11.703	10,21
1987	800	3.575	697	4.360	2.346	11.778	10,97
1989	750	3.382	623	4.426	2.553	11.734	11,20
1991	869	3.636	649	4.849	2.942	12.945	11,57
1993	1.155	4.459	704	6.358	3.827	16.503	13,79
1995	1.227	4.684	658	6.996	4.019	17.584	14,95
1997	1.309	4.889	692	7.578	4.289	18.757	17,08
1999	1.325	4.582	684	6.967	3.796	17.354	16,68
2001	1.283	4.177	596	4.694	2.299	13.049	14,40
2003	1.493	4.553	638	3.554	1.857	12.095	13,39

Tabel XI - Evolutie van het aantal rechthebbenden uit de Vijf die een recht op kinderbijslag openen op basis van artikel 50ter

Jaar	Rechthebbenden afkomstig uit					Totaal van de Vijf	Percentage in verhouding tot het totaal v.d. vreemde rh. (%)
	Frankrijk	Italië	Spanje	Marokko	Turkije		
1977	315	8.389	764	742	641	10.851	10,43
1979	352	7.623	855	1.038	921	10.789	10,14
1981	392	6.967	861	1.424	1.303	10.947	9,71
1983	444	6.335	838	1.840	1.550	11.007	9,77
1985	617	3.329	434	1.606	1.402	7.388	6,44
1987	295	2.966	381	1.429	1.913	6.984	6,51
1989	274	2.669	289	1.550	2.207	6.989	6,67
1991	282	2.419	277	2.170	2.343	7.491	6,69
1993	331	2.428	258	2.695	2.374	8.086	6,76
1995	344	2.151	231	2.735	2.330	7.791	6,62
1997	322	1.967	205	2.522	2.130	7.146	6,51
1999	367	1.881	197	2.549	1.832	6.826	6,56
2001	415	1.668	190	2.099	1.289	5.661	6,25
2003	428	1.643	204	1.388	921	4.584	5,08

Tabel XII - Evolutie van het aantal rechthebbenden uit de Vijf die een recht op kinderbijslag openen op basis van artikel 50bis

Jaar	Rechthebbenden afkomstig uit					Totaal van de Vijf	Percentage in verhouding tot het totaal van de vreemde rh. (%)
	Frankrijk	Italië	Spanje	Marokko	Turkije		
1977	208	1.540	284	139	88	2.259	2,85
1979	196	1.490	301	169	112	2.268	2,84
1981	222	1.415	314	229	188	2.368	2,79
1983	231	1.369	312	276	200	2.388	2,81
1985	286	1.420	287	345	232	2.570	2,94
1987	242	1.400	263	405	275	2.585	3,11
1989	231	1.347	242	482	311	2.613	3,20
1991	218	1.217	200	537	347	2.519	2,89
1993	239	1.253	188	649	398	2.727	2,87
1995	255	1.161	166	682	420	2.684	2,85
1997	266	1.091	165	723	413	2.658	3,05
1999	266	1.067	167	770	399	2.669	3,25
2001	281	1.067	167	770	399	2.684	3,61
2003	336	984	165	779	338	2.602	3,67

Tabel XIII – Evolutie van het aantal rechtgeevenden - alle schalen (1985-2003)

	0-6 jaar	6-12 jaar	12-18 jaar	18-25 jaar	Meer dan 25 jaar	Totaal
1985	77.051	77.726	61.572	38.779	974	256.102
1987	69.067	75.756	57.989	40.257	1.238	244.307
1989	66.696	72.085	56.832	40.454	1.261	237328
1991	72.949	73.087	60.916	41.742	1.297	249.991
1993	77.158	73.518	65.326	45.740	1.402	263.144
1995	73.821	71.966	62.824	46.926	1.220	256.757
1997	66.122	67.858	66.753	36.315	1.196	238.244
1999	58.448	63.444	57.745	39.405	1.288	220.330
2001	46.481	51.828	52.959	29.735	1.327	182.330
2003	45.530	48.275	51.421	26.897	1.270	173.393

Tabel XIV – Evolutie van het aantal rechtgeevenden van art. 40 (arbeidsprestaties) (1985-2003)

	0-6 jaar	6-12 jaar	12-18 jaar	18-25 jaar	Meer dan 25 jaar	Totaal	Percentage in verhouding tot het totaal van de vreemde rechtgeevenden
1985	53.3399	50.919	35.104	19.262	105	158.789	62,00
1987	46.522	47.179	32.014	19150	159	145.024	59,36
1989	47.248	46.840	32.297	20.202	113	146.700	61,81
1991	50.582	46.414	33.862	20.403	82	151.343	60,54
1993	49.882	43.977	34.293	21.527	152	149.831	56,94
1995	46.806	42.038	32.272	21.791	53	142.960	55,68
1997	40.485	38.384	33.160	16.173	47	128.249	53,83
1999	36.848	36.315	29.011	17.581	62	119.817	54,38
2001	31.639	32.225	28.661	14.277	124	106.926	58,64
2003	31.405	31.106	29.585	13.827	101	106.024	61,15

Tabel XV – Evolutie van het aantal rechtgeevenden van art. 42bis (langer dan zes maand werklozen) (1985-2003)

	0-6 jaar	6-12 jaar	12-18 jaar	18-25 jaar	Meer dan 25 jaar	Totaal	Percentage in verhouding tot het totaal van de vreemde rechtgeevenden
1985	12.088	11.520	8.522	5.042	71	37.243	14,54
1987	11.211	12.373	8.930	5.997	101	38.612	15,80
1989	10.280	12.183	9.618	6.439	88	38.608	16,27
1991	10.779	12.185	10.427	6.894	79	40.364	16,15
1993	14.054	14.152	12.876	8.432	78	49.592	18,85
1995	14.219	14.724	13.238	9.621	50	51.852	20,19
1997	15.130	16.249	15.953	7.947	28	55.307	23,21
1999	12.114	14.592	13.789	8.267	50	48.812	22,15
2001	7.883	10.133	11.028	5.973	42	35.059	19,23
2003	7.517	8.727	9.498	4.765	46	30.553	17,62

Tabel XVI – Evolutie van het aantal rechtgeevenden van art. 50ter (1985-2003)

	0-6 jaar	6-12 jaar	12-18 jaar	18-25 jaar	Meer dan 25 jaar	Totaal	Percentage in verhouding tot het totaal van de vreemde rechtgeevenden
1985	3.036	5.646	7.459	5.843	211	22.195	8,67
1987	3.038	5.648	6.678	5.822	228	21.414	8,77
1989	3.201	5.610	6.533	5.718	248	21.310	8,98
1991	3.507	5.932	7.257	5.899	237	22.832	9,13
1993	3.670	6.117	7.622	6.421	224	24.054	9,14
1995	3.352	5.874	7.349	6.207	195	22.977	8,95
1997	2.959	5.028	7.416	4.542	174	20.119	8,44
1999	2.755	4.766	6.192	4.522	174	18.409	8,36
2001	2.132	3.567	5.261	3.278	142	14.380	7,89
2003	1.536	2.532	4.065	2.506	109	10.748	6,20

Tabel XVII – Evolutie van het aantal rechtgeevenden van art. 50bis (1985-2003)

	0-6 jaar	6-12 jaar	12-18 jaar	18-25 jaar	Meer dan 25 jaar	Totaal	Percentage in verhouding tot het totaal van de vreemde rechtgeevenden
1985	320	1.124	2.181	2.280	317	6.222	2,43
1987	257	1.102	2.037	2.330	382	6.108	2,50
1989	290	1.004	2.012	2.336	421	6.063	2,55
1991	302	924	1.949	2.180	446	5.801	2,32
1993	311	959	1.929	2.340	487	6.026	2,29
1995	281	969	1.882	2.237	508	5.877	2,29
1997	250	944	2.005	1.978	547	5.724	2,40
1999	232	969	1.814	2.053	600	5.668	2,57
2001	220	828	1.977	1.745	633	5.403	2,96
2003	216	793	1.935	1.675	659	5.278	3,04